

den Berg, 'Herman Bavinck en de Theologische Faculteit te Leiden', in:

Documentatieblad voor de Nederlandse Kerkgeschiedenis na 1800, 23, nr. 52 (juni 2000), 17.

44. Zie daarvoor D. van Keulen, 'Strijd om een erfenis', 112v.

45. J.B. Netelenbos, *Ben ik gereformeerd?*, 25.

46. J.B. Netelenbos, *Ben ik gereformeerd?*, 26.

47. H. Bavinck, *GDI*, 406.

48. De twee uitspraken luiden: 'Zóó de Schrift beschouwend, kan men alle recht laten wedervaren aan de individualiteit der Bijbelschrijvers, aan de inkleeding, die zij van de feiten der heilsgeschiedenis geven, staat of valt ons geloof niet met de resultaten der historische critiek, die alleen dan bestreden moet worden, als ze ons de zekerheid van ons kindschap en de hope der heerlijkheid zou ondermijnen'; en: 'De Heilige Geest werkt in ons niet de zekerheid omtrent de historische gegevens der Schrift als zoodanig. Hij zegt ons niets omtrent de echtheid van een Bijbelboek of Schriftgedeelte. Hij zegt ons niet, of Jona nu waarlijk in een visch gezeten heeft of de ezelin van Bileam gesproken' (respectievelijk J.B. Netelenbos, *De grond van ons geloof*, 6 en 8).

In een onvolmaakt en gebrekkigen vorm heeft God ons zijn eeuwige waarheid gegeven, De inspiratie der H. Schrift is een feit, maar als historische openbaring draagt ze al de kenmerken van het betrekkelijke, beperkte en menselijke-onvolkomene.⁴⁶

Het is onwaarschijnlijk dat Bavinck dergelijke woorden voor zijn rekening zou nemen. Want voor hem is de Schrift zonder gebreken.⁴⁷

In de tweede plaats gaat Netelenbos in zijn brochure *Ben ik gereformeerd?* in op de vraag naar de toelaatbaarheid van historisch-kritisch bijbelonderzoek. Aanleiding vormen twee uitspraken⁴⁸ uit zijn eerdere brochure *De grond van ons geloof*, die naar het oordeel van de door de classis benoemde commissie onaanvaardbaar zijn. De commissie is namelijk van mening dat 'historische critiek *altijd* bestreden [moet] worden'.⁴⁹ In zijn brochure *Ben ik gereformeerd?* verdedigt Netelenbos zijn uitspraken. Hij doet dit door zich opnieuw op Bavincks *Dogmatiek* te beroepen. Hij noteert daaruit enkele uitspraken die dicht aanliggen tegen de door de commissie gewraakte citaten. Op grond daarvan stelt hij dat er historische kritiek bestaat die wel geoorloofd is, namelijk kritiek die rekening houdt met het goddelijk karakter van de Schrift. Hij noemt dit 'geloovige critiek'. Verwerpelijk is daarentegen 'ongeloovige critiek', die geen rekening houdt met het goddelijk karakter van de bijbel.⁵⁰ Hoewel Netelenbos sterk meent te staan met een beroep op zijn leermeester, is zijn positie in werkelijkheid aanvechtbaar. Hij levert namelijk een eenzijdige interpretatie van Bavincks *Dogmatiek*.⁵¹ Boven bleek dat er in Bavincks visie op het historisch-kritisch bijbelonderzoek een spanning schuilt. Nu eens heeft hij principiële bezwaren, dan weer spreekt hij in veel positiever bewoordingen over dergelijk onderzoek. Netelenbos noteert slechts uitspraken die sporen met zijn eigen opvatting. Vergeleken met Bavincks visie is de opvatting van de door de classis benoemde commissie overigens even eenzijdig.

In de derde plaats gaat Netelenbos in zijn brochure *Ben ik gereformeerd?* in op het punt van de grond van het geloof. Hij zet in met de stelling dat hij tegenover de classicale commissie, die verdedigt dat de Schrift de grond van het geloof is, volhardt in zijn standpunt dat het inwendig getuigenis van de Heilige Geest de diepste grond van het geloof is.⁵² Hij beargumenteert zijn standpunt door zich opnieuw te beroepen op een reeks citaten uit Bavincks *Dogmatiek*. Met zijn inzet en zijn argumentatie wekt hij de indruk dat er sprake is van een diepgaand meningsverschil met de leden van de classicale commissie. Toch is dit niet het geval. Netelenbos geeft in zijn brochure het standpunt van de commissie namelijk niet correct weer. Hij legt haar het